

continui lacrimarum rivus, culpam esse con-
 fessus, maculam, alba obfusa, et cecidit.
 Hic Superus, hominum, fidem, quantum mor-
 talium numerus inter blasphemiarum felicitate
 submine perussus, aut alio mortis, sed male
 sortis genere suffocatus misere cubuit? Huius
 quot infernali caeterum post deterrima men-
 dacia ad inferos diripiunt, quot inter sacri
 legos voces cum ad abhominandum barathrum flam-
 marum deturbavit? quot inter perinria,
 fallaces, assertiones, turpilogua, irrisio-
 ad tortareas, detrusit caudam, quorum mor-
 tis, et tam male sortis unica causa existit
 lingua. Quae omnia, nisi brevitati sunt parca
 studerem verissimis, sed veteribus, ad necen-
 tionibus proo probare exemplis, amissis itaq;
 aptissime huius, quod Hadrianus accavit Epistola
 ad Melanthe: Quorum enim genuit trepidum
 certamen et ira, sua truces inimicitia, et quae
 vere bellum. Sic ego iustis dixerim: Pen-
 qua loquax genuit trepidum certamen, et truces
 lingua truces inimicitia, et funere bella.

nam.